

Я ВАМ СКАЗАТИ МУШУ...

(до 65-річчя від дня народження Зої Дідич)

Березнівська центральна бібліотека
Сектор довідково-інформаційної та бібліографічної роботи

Я ВАМ СКАЗАТИ МУШУ

(до 65-річчя від дня народження Зої Дідич)

Біобібліографічне досьє

2021

УДК 01:821.161.2'19/20(477.81)
Я 11

Я вам сказати мушу... : біобібліографічне досьє до 65-ти річчя від дня народження Зої Дідич /[уклад. О.Гурин]; КЗ «Березнівська міська публічна бібліотека», сектор довідково-інформаційної та бібліографічної роботи. – Березне, 2021. - 25 с.

В біобібліографічному досьє підготовлені матеріали до 65-річчя від дня народження землячки, письменниці Зої Володимирівні Дідич. Видання містить біографічні дані, бібліографію. Вся література, яка була включена до видання, є в наявності у фондах Березнівської центральної бібліотеки.

Біобібліографічне досьє адресоване широкому загалу читачів.

© Сектор довідково-інформаційної та бібліографічної роботи, 2021

Штрихи до портрету

*За єдину і неподільну,
Суверенну, прекрасну, вільну,
За тебе, Україно-мати,
Я готова життя віддати!*

Зоя Дідич

Зоя Володимирівна Дідич народилася 16 серпня 1956 році в м. Костопіль, що на Рівненщині в сім'ї службовців. Тато, Володимир Дмитрович Білоус., працював диспетчером у Костопільському автопарку, мав добру, веселу, життєрадісну вдачу. Мама, Раїса Павлівна, була вчителем початкових класів в українській школі (нині це – гімназія). Виростала «в атмосфері любові, взаєморозуміння та поваги». Навчалася в російській загальноосвітній школі № 3. На все життя зберегла теплий спогад про вчительку української мови та літератури Галину Олександрівну Степову, яка прищепила любов до рідного слова. Навчалася завжди добре, школу закінчила з двома четвітками з математики, зате з мови мала єдину п'ятірку серед усіх випускників 1973 року.

Вищу освіту здобула в Чернівецькому університеті на факультеті романо-германської філології (1979). На четвертому курсі університету вийшла заміж. Після закінчення університету чоловік, Богдан Дідич, залишився працювати на кафедрі фізики твердого тіла, Зоя Володимирівна працювала у дитсадку. Жити і працювати в обласному центрі

дуже подобалося, але через сімейні обставини прийняли спільне рішення переїхати до Костополя.

Першим місцем роботи тоді стала центральна районна бібліотека, відділ обробки і комплектування літератури. Однак пані Зою дошкуляло сумління, що працюю не за фахом. Відтак при першій можливості пішла працювати в школу.

Деякий час працювала у школах рідного міста. Упродовж 1982–2005 років викладала англійську та латинську мови в Костопільському медичному училищі. З 2004 по 2007 рр. працювала заступником голови Костопільської районної державної адміністрації. Згодом бібліотекарем спецшколи-інтернату. Нині родина Дідичів проживає на хуторі на околиці села Яринівка Березнівського району. Перші її літературні спроби припадають на шкільні роки. Серйозніше взялася за творчість тоді, коли за плечима мала значний педагогічний досвід. І без поезії, музики себе не уявляє. Тісно співпрацює з обдарованими місцевими музикантами та композиторами – Віктором Зданюком та Михайлом Таргонієм, які багато її віршів поклали на музику.

Упродовж 9 років очолювала районну організацію Народного Руху України, у 2000–2007 роках – міський осередок «Союзу Українок», у якому поруч із колишніми політв'язнями та репресованими, молодшим поколінням жінок активно працювала заради укріплення нової держави.

Під керівництвом Зої Дідич «Союз Українок» співпрацював з активістами інших районів: разом на власних і сусідських теренах відкривали пам'ятні знаки, впорядковували могили героїв, відвідували спільні урочистості. Однією з таких було відкриття у 2000 році пам'ятної дошки В'ячеславу Чорноволу у місті Березному за участі вдови Героя України, Почесної союзьнки Атени Пашко та столичних

гостей. «Союз Українок» підтримував творчі стосунки і з іншими громадськими організаціями Рівненщини, переймався проблемами охорони здоров'я та довколишнього середовища, брав участь у різноманітних семінарах та зустрічах. У 2005–2007 роках «Союз Українок» був представлений в органах державної влади та місцевого самоврядування.

Під час Помаранчевої революції Зоя Дідич працювала заступником керівника виборчого штабу Віктора Ющенка та заступником голови Комітету національного порятунку України у Костопільському районі, твердо утримуючи костопільський Майдан упродовж революції та забезпечуючи чесні вибори на виборчих дільницях, що привело до перемоги із результатом у понад 90% голосів костопільців.

Зоя Дідич – лауреат конкурсу «Жінка року» (2004 р.) у номінації «Жінки – громадські діячі Костопільського району».

Є членом Рівненської обласної організації Національної спілки письменників України. З-під її пера вийшли книги: «Я вам сказати мушу»

(2000 р.); «Фіалки тюремних мурів. Повість про кохання» (2014 р.); поетична збірка «Благослови, Вкраїно, на орду!» (2015 р.); книги для дітей: «Україна починається з мене!» та «Поетична поляна» (2016 рр.). Є упорядником та автором

тексту фотокниги «Костопільщина. Шлях до Волі та Держави» (2017 р.); одним з упорядників книги «Просвітянське століття Рівненщини» (2018 р.).

Книга «Фіалки тюремних мурів. Повість про Кохання» отримала диплом переможця конкурсу 2017 року «Краща книга Рівненщини» у номінації «Краще прозове видання».

Ряд творів друкувалися в альманахах «Революція Гідності. Війна» Рівненської письменницької організації (упорядник Анна Лимич), «Над Замчиськом» (упорядник Анатолій Карп'юк); у пісенному збірнику Віктора Зданюка «Гей, там, над Поліссям!»; в українсько-канадському альманасі «Крила» (упорядник Анатолій Криловець).

Зоя Дідич є автором слів Гімну Костопільщини.

Життєствердна і патріотична творчість Зої Дідич сприяє формуванню кращих рис громадянина України. Відгук про письменницю можна прочитати у книзі відомого рівненського літератора-краєзнавця

Івана Пащука «Літературно-краєзнавча енциклопедія Рівненщини».

За вагомий особистий внесок у справу утвердження суверенної демократичної держави Зою Дідич було нагороджено Почесними грамотами Рівненської обласної ради (2006 р.),

Рівненської обласної державної адміністрації (2016р.),

Костопільської районної ради (2014р.); подякою від

Костопільської райдержадміністрації (2016 р.).

Зоя Дідич є членом правління Рівненської обласної організації Всеукраїнського товариства «Просвіта» ім. Т. Г. Шевченка, у складі якого проводить просвітницьку роботу на Рівненщині. Є активним дописувачем на головному сайті обласної «Просвіти».

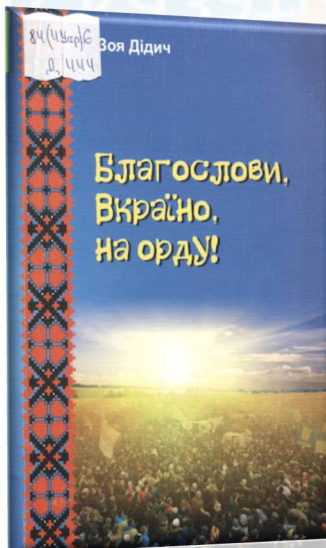
Публікується в газетах «Слово Просвіти», «Літературна Україна», «Вісті Рівненщини», «Вільне слово», «Сім днів», «Надслучанський вісник», «Новини Костопільщини», «Вісник Кореччини». Як громадський кореспондент за публікації просвітянської тематики нагороджена Почесною Грамотою Національної спілки журналістів України.

Як борець за незалежність України у ХХ столітті Зоя Дідич нагороджена вищою відзнакою Руху – Нагрудним Знаком «За заслуги перед українським народом» II ступеня.

Твори Зої Дідич

Дідич З. Я вам сказати мушу. – М.: Готика, 2000. – 96 с.

Дідич З. В. Благослови, Україно, на орду! : поезії / З. Дідич. – Рівне : ПП Лапсюк, 2015. – 72 с.

Збірка складається з 2-х розділів: «А на майдані – очі, очі...», «Хочеш – сяй». Ідейним епіцентром книги виступає цикл поезій про події Майдана, які сколихнули весь світ і не залишають байдужими жодного українця. Поетичне слово, коли воно щире – власне є тим золотом душі. Що щиріше – то тепліше і дорожче.

Дідич З. В. Поетична поляна / Дідич З. – Рівне : Овід, 2015. – 40 с.

Ця чудова книжка Зої Дідич «Поетична поляна» – для дітей, які разом зі звірятами, щебетушками-пташками, веселими бджілками, жабенятами та іншими лісовими мешканцями мають змогу побувати у найцікавішому місті в лісі – на Поетичній поляні. Ті, хто її відвідає, отримає дар складати вірші і величезне задоволення, розфарбовуючи сторінки-розмальовки.

Дідич З. В. Україна починається з мене! / Дідич З. – Рівне : Овід , 2015. – 36 с.

Ця книжка про Україну, її блакитне небо, сині гори та річки, глибокі озера та зелені гаї. Тіки у рідній домівці вас можуть чекати найдорожчі у світі люди – батько і мати.

Дідич З. В. Фіалки тюремних мурів. Повість про кохання / З. Дідич. – Рівне : ПП Лапсюк, 2014. – 139 с.

Книга розповідає про кохання, події якого відбулися в 50-х роках минулого століття на Свердловщині. Ось як Зоя Володимирівна розповідає про історію написання своєї книги. Свого часу Зоя Дідич познайомилася з головною героїнею книги Валентиною, і вони стали товаришувати. Якось Валентина розповіла письменниці про найцінніше, що мала – листи з табору від найдорожчої людини – Володимира Чернявського, кохання до якого вона

зберігала в серці усе своє життя. Таким чином народилася ця книга, в основі якої покладена історія кохання в листах Володимира Івановича Чернявського та Валентини Федорівни Ковальчук. Їх відділяли одне від одного зони – чоловіча та жіноча, але це не заважало їм висловлювати теплі почуття, що підтримували у важкі часи обох. Двоє молодих людей стали заручниками комуністичного режиму тому, що боролись за свободу України. Незважаючи на тяжке тюремне життя, вони не зневірилися, зберегли чистоту помислів, доброзичливість, навіть вважали себе щасливими. Назва книги була запозичена з одного з листів Володимира Чернявського, який якийсь побачив фіалку, що, пробившись крізь тюремні мури, росла на території колонії. Головні герої книги так і не побачили один одного, але в кінці книги Валентина каже, що попри те, що втратила цього святого чоловіка, п'ять десятків років її зігрівали його листи. Книга «Фіалки тюремних мурів. Повість про Кохання» здобула перемогу в щорічному обласному конкурсі «Краща книга Рівненщини 2017» в номінації «Краще прозове видання».

* * * * *

Дідич З. Ми вище прапор підніmemo! / З. Дідич //
Просвітянське століття Рівненщини, 1917–2017 : наук. ст.,
спогади [упоряд.: І. В. Ветров, З. В. Дідич]. – Дрогобич :
Коло, 2018. – С. 626–641.

Публікації в періодичних виданнях

Дідич З. Їх відділяли зони : Уривок з книги "Фіалки тюремних мурів" / З. Дідич // Надслучанський вісник : Громадсько-політична газета. - 2014. - **№ 66/16 верес./.** - С. 5.

Дідич З. Бути на землі Людьми / З. Дідич // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2017. - **№ 14/21 лют./.** - С. 4
Рец. на кн. : Боровець Б. Заглада : роман-мозаїка / Б. Боровець. - Рівне : Азалія, -2016. - 328 с.
Рецензія на книгу Б.Боровця "Заглада"

Дідич З. Воюємо. Незгода колобродить ... [вірш] / З. Дідич // Надслучанський вісник : Громадсько-політична газета. - 2016. - **№ 33/29 квіт./.** - С. 2.

Дідич З. Дівчаткам і хлопчика - юним " укропчикам" :[вірші] / З. Дідич // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2016. - **№ 63/23 серп./.** - С. 5.

Дідич З. Дай, Боже, здоров'я!" / З. Дідич // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2017. - **№ 15/19 верес./.** - С. 4,5,6.
Роздуми над культурою спілкування українців, а саме як правильно звертатися і вітатися: історія та сучасність

Дідич З. Добрий слід на землі / З. Дідич, Б. Дідич // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2017. - **№ 24 /28 берез./.** - С. 7.
Про режисера, журналіста, музиканта, Головного Отамана, генерал-хорунжого Українського Вільного козацтва діаспори, українського патріота Петра Ващика, який передчасно відійшов у вічність

Дідич З. Дорога поета на Рівненщині / З. Дідич // Надслучанський вісник. – 2018. – 27 берез. – С. 2.

Про Шевченківську естафету «Дорогами поета на Рівненщині».

Дідич З. З любов'ю у серці / З. Дідич // Надслучанський вісник. – 2017. – 17 січ. – С. 7.

Дідич З. З нових поезій Зої Дідич / З. Дідич // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2018. - **№ 60/11 жовт./**. -12. - Зміст: Покрова; Між холодних вітрів; На козацьких могилах; Повстанський марш; На останньому рубежі; У ріднім краї; Калинова Україна; Герої не вмирають

Дідич З. Зорі : [вірш] / З. Дідич // Надслучанський вісник : Громадсько-політична газета. - 2014. - **№2/10 січ./**. - С. 6.

Дідич З. Йдемо до церкви : [вірш] / З. Дідич // Надслучанський вісник : Громадсько-політична газета. - 2014. - **№2/10 січ./**. - С. 6.

Дідич З. Калинова Україна : [пісня] : Муз. Михайла Таргонія / З. Дідич // Надслучанський вісник : Громадсько-політична газета. - 2013. - **№45/46/5 квіт./**. - С. 6.

Дідич З. Калиновий вік : [вірші] / З. Дідич // Надслучанський вісник : Громадсько-політична газета. - 2015. - **№ 17/6 берез./**. -2. - Зміст : "Чарівна калина" ; "Орда" ; "До Т.Г. Шевченка"

Дідич З. Колядка : [вірш] / З. Дідич // Надслучанський вісник : Громадсько-політична газета. - 2014. - **№2/10 січ./**. - С. 6.

Дідич З. Криївка повстанців у Костополі / З. Дідич // Надслучанський вісник. – 2016. – 18 листоп. – С. 3.

Дідич З. Між холодних вітрів, ...[вірш] / З. Дідич // Надслучанський вісник : Громадсько-політична газета. - 2013. - **№45/46/5 квіт./**. - С. 6.

Дідич З. Мистецтво / З. Дідич // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2021. - **№ 12/25 берез./**. -5. - Зміст: Відпочинок

Дідич З. Найперша ланка «Просвіти» / З. Дідич // Надслучанський вісник. – 2021. – 20 трав. – С. 4-5.

Дідич З. На останньому рубежі : [вірш] / З. Дідич // Надслучанський вісник : Громадсько-політична газета. - 2012. - **№ 35/36/ 23 берез./**. - С. 3.

Дідич З. Останнє слово Надії Савченко : [вірші] / З. Дідич // Надслучанський вісник : Громадсько-політична газета. - 2016. - **№ 23/25 берез./**. - С. 1.

Дідич З. Офігенія зі Степаниди: давньогрецька трагедія на сучасний лад / З. Дідич // Рівне літературне : альманах / упоряд. В. Мазаний. – Рівне : Оповідач, 2018. – С. 56-58.

Дідич З. Пісня про отчий край : муз. Віктора Зданюка / З. Дідич // Надслучанський вісник : Громадсько-політична газета. - 2013. - **№45/46/5 квіт./**. - С. 6.

Дідич З. Поетичний куточок / З. Дідич // Надслучанський вісник : Громадсько-політична газета. - 2014. - **№ 35/20 трав./**. -2. - Зміст : "Україна в огні"; "Вже почалось, мабуть, майбутнє"; Герої не вмирають.

Дідич З. Презентація книги «Сучасні письменники Рівненщини» / З. Дідич // Надслучанський вісник. – 2016. – 5 лип. – С. 5.

Дідич З. Рідний дім : [вірші] / З. Дідич // Надслучанський вісник : Громадсько-політична газета. - 2015. - **№ 78/27 жовт./**. -6. - Зміст : "Черевички"; "Йдемо до церкви"; "Помічник"; "Усмішка"

Дідич З. Сіль землі : вірші / З. Дідич // Погорина. – Рівне : Азалія, 2019. – Вип. 30/31. – С. 210–213.

Дідич З. Самчукові зустрічі / З. Дідич // Надслучанський вісник. – 2020. – 5 берез. – С. 6.

Дідич З. Снігова баба : [вірш] / З. Дідич // Надслучанський вісник : Громадсько-політична газета. - 2014. - **№2/10 січ./**. - С. 6.

Дідич З. Сяйво Дерманського світильника / З. Дідич // Надслучанський вісник. – 2018. – 12 черв. – С. 6.

Дідич З. У пам'яті і в серці / З. Дідич // Надслучанський вісник. – 2016. – 26 квіт. – С. 4–5.

Дідич З. Усміхається сонечко ясне / З. Дідич // Надслучанський вісник : Громадсько-політична газета. - 2015. - **№ 78/27 жовт./**. - С. 6.

Про видання книжечки для дітей "Україна починається з мене" поетеси Зої Дідич, мешканки села Яринівка Березнівського району

Дідич З. Хай світ пізнає Україну! / З. Дідич // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2016. - **№ 92/2 груд./**. - С. 3.

Про земляка з села Бронне Березнівського району, козака-мандрівника, оптиміста, Верховного отамана УВК діаспори Петра Ващика, який проживає нині в Америці, відроджує за океаном українську культуру, пісні і козацтво.

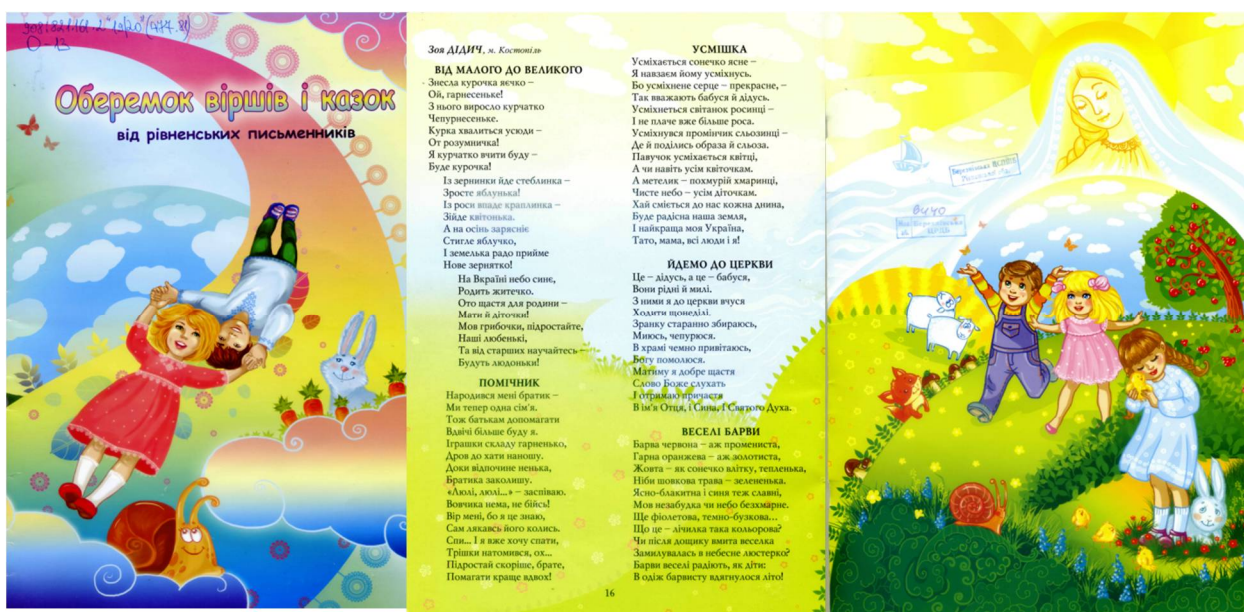
Дідич З. «Шевченківська енциклопедія» – данина шани Кобзарю / З. Дідич // Вісті Рівненщини. – 2016. – 26 лют. – С. 7.

Дідич З. «Шевченківську енциклопедію» презентували у Рівному / З. Дідич // Слово Просвіти. – 2016. – 25 лют. – 2 берез. – С. 16.

Дідич З. Яринівська мелодія; Мамина пісня; Пісня про Костопіль / З. Дідич // Вісті Рівненщини : Газета обласної Ради. - 2012. - №21/18 трав./ - С. 12.

Оберемок віршів і казок від рівненських письменників/ Ред.-упоряд. Н. Диб'як. - Рівне : Видавець О.Зень, 2018.-16с.

У новій книзі рівненських письменників читач віднайде низку дотепних віршів і казок про кумедні пригоди сучасної дівчини.

Про Зою Дідич

Боровець Б. Нових творчих здобутків! / Б. Боровець // Надслучанський вісник : громадсько-політична газета. - 2021. - N 32/12 серп./ - С. 5.

Пащук І. Літературно-краєзнавча енциклопедія Рівненщини / І. Пащук. – Рівне : Волинські обереги. – 2005. – 212 с.

Про Зою Дідич – С. 55.

Президент нагородив жінок Рівненщини // Вільне слово. – 2019. – 14 берез. – С. 2.

Ярмолюк Н. Нагороди активістам «Просвіти» / Н. Ярмолюк // Надслучанський вісник. – 2018. – 12 січ. – С. 3.

Інтернет - ресурси

Аудіобібліотека Автори Рівненщини. Зоя Дідич. Фіалки тюремних мурів [читає автор] [Електронний ресурс] / З. Дідич // Аудіобібліотека : сайт. – Режим доступу: <http://audio.lib.rv.ua/writings/post/59> (дата звернення: 22.07.2021). – Назва з екрана.

Зоя Дідич : [Електронний ресурс] // Костопільська ЦСПШБ. – Режим доступу: http://kostlibr.at.ua/index/zoja_didich/0-240 (дата звернення: 22.07.2021). – Назва з екрана.

Творчі обрії Зої Дідич: біобібліографічний нарис [Електронний ресурс] // Березнівська ЦРБ : сайт. – Режим доступу: <http://bereznelib.rv.ua/files/didych.pdf> (дата звернення: 22.07.2021). – Назва з екрана.

Просвітянка Зоя Дідич нагороджена високою державною нагородою [Електронний ресурс] // Рівненське обласне об'єднання всеукраїнського товариства «Просвіта» імені Тараса Шевченка : сайт. – Режим доступу: http://www.prosvita.rv.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=490:2019-04-01-12-58-01&catid=1:latest-news (дата звернення: 22.07.2021). – Назва з екрана.

Сисюк О. Рівненський обласний конкурс «Краща книга Рівненщини»: Краще прозове видання [Електронний ресурс] / О. Сисюк // Рівненська обласна універсальна наукова бібліотека : сайт. – Режим доступу: <http://libr.rv.ua/ua/virt/211/> (дата звернення: 22.07.2021). – Назва з екрана.

Дідич Зоя Володимирівна [Електронний ресурс] // Березнівська міська публічна бібліотека : сайт. – Режим доступу: <http://bereznelib.rv.ua/did.php> (дата звернення: 22.07.2021). – Назва з екрана.

З творчого доробку

Мамина пісня

Понад лісами, степами й ланами,
В даль синьооку, в безкрайній простір
Соколом виріє пісня від мами,
В ній – Україна, від ниви до зір.
Весело й мило ту пісню співати,
Тепла й ласкава вона в чужині,
Дякую, мамо, і дякую, тату,
Що дарували цю пісню мені.
В ній чорнобривців, бузку і конвалії,
М'яти й любистку поєднання фарб.
Ти неповторна, мов небо Італії,
Пісне вкраїнська, духовний наш скарб!
Слухаєш - серденько радісно мліє,
Горе відступить, печаль промине.
Мамина пісня, мов здійснені мрії,
Тішить, наповнює щастям мене.

МИСТЕЦТВО

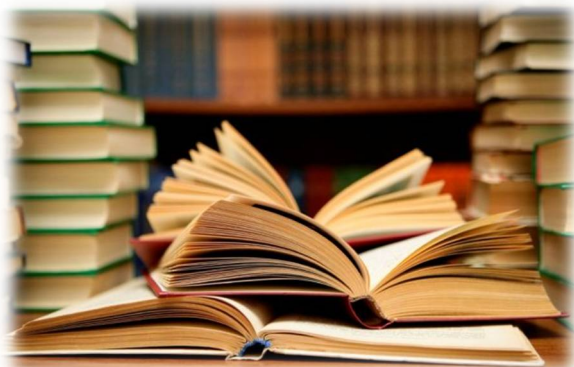
Візьму папір та акварелі
намалюю море, скелі,
Зелений ліс і синю річку,
білий день, і темну нічку,
Як світять зорі у віконце,
Яке яскраве літнє сонце,
Яка весна дзвінка, пахуща,
І осінь - тепла, багатюща!
Ще намалюю повно снігу
І ковзани, і товсту кригу.
Тоді - з прикрасами ялинку
І подарунків повну скриньку.
А потім буду малювати
Достигле жито, маму й тата
І хату із добром в родині,
І мир на рідній Україні,
І любляче, натхненне серце.
Велика сила у мистецтва!

У КНИГОСХОВИЩІ

Hic mortui vivunt et muti Loguuntur
(Тут мертві .живуть і німі розмовляють (лат.)

Благословімо і подячно, і сердечно
Бібліотекаря і пил бібліотечний -
Це сховище скарбів, де все багатство - книги,
Що знали блиск, репресії й відлиги.
їх таїну не всім дано пізнати:
В них - глибина віків й сучасності печать.
Тут мудрість, що іде до серця крізь руїни,
Крізь терни - до зірок, до самої вершини!
Тут квінтесенція рго апіта еї уш.
Тут стільки пройдено і стільки пережито!
Тут все живе. Уславимо життя
(Немає жодній миті вороття!)
І вільний дух, що живиться і кріпне
Скарбницею надбань і істин вічних!
"Знання - це сила", - говорили древні
І знали, що казали, будьте певні.
Тому ми тут, де мертві оживають
Й німі до нас з портретів промовляють,
Рядками стислими повчають з книгосховищ:
- Є ще душа, крім хліба і видовищ!
Хай буде світло, світло знов і знову,
І на усі часи хай буде Слово,
Святого слова кришталева суть!
Благословенні ті, що світло це несуть
І серце відкривають для любові -
Хранителі людського духу в слові.
Ключі до мудрості в своїх руках тримали
Дені Дідро, і Лобачевский, й Кант,
І Якоб Грімм, бібліотекар славний.
Казки якого слухав Бонапарт,
Петро Могила, Гете, Лессінг, Пришвін,
Іван Крилов і Герцен, Анні Шмідт,
Єршов, Хорхе Луїс Борхес, Загоскін,
Чуковський, Лейбніц, Бунін... (тісний світ!)
Перлини вічності нам світять, наче свічі:
Життя коротке, шлях мистецтва - вічний!

ВІДПОЧИНОК

-Ходімо, внучку, працювати!
Запрошує бабуса.
Беру граблі, відро, лопату -
Роботи не боюся.
Город чистенький. - А давай-но
Спочинемо ми трішки
І на дозвіллі ще охайно
Полагодимо книжку.
Взяли ми ножиці, папір
Й сторінку відновили.
І хочеш - вір, або не вір -
Ми гарно відпочили.
Знов - до роботи, щоб полить
Суничок кожен корчик.
І відпочили: ось стоїть
Щавлю повненький горщик.
Ми ще доріжку підмели
І вишеньок нарвали.
Хоч добре наробились ми,
Та солодко як спали!

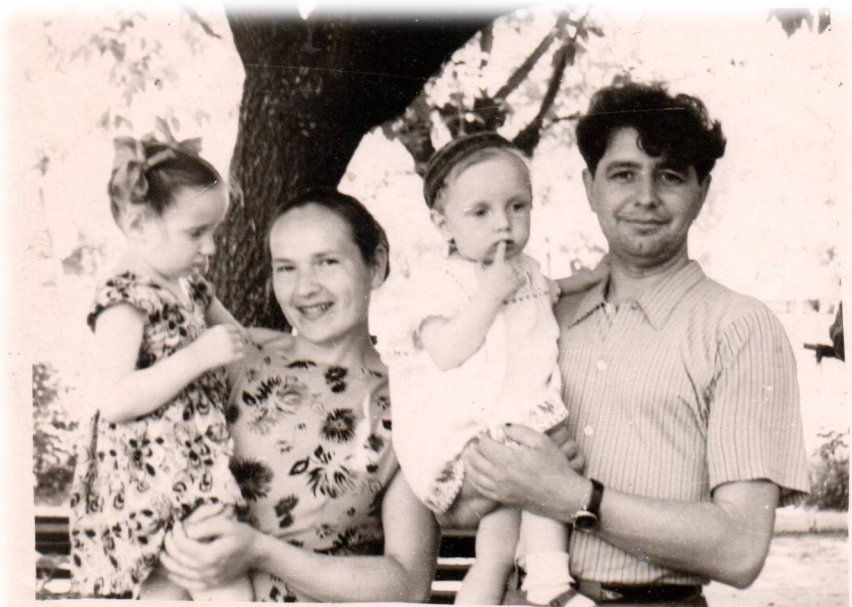

*Життя людського строки стислі.
Немає часу на поразку
Ліна Костенко*

Минає все, і поминальні дзвони
Чолом об небо б'ють на спомин нам,
Що й це мине, лиш мудрість Соломона
Залишить Книгу істини вікам.
Та кров Христа, що нам гріхи омила,
Вінцем терновим з тьми епох болять.
Лиш вічні доброта й мистецтва сила,
Ми ж - тіні крапок в ланцюгу століть.
Ми на землі лиш тимчасові гості:
Сьогодні є, а завтра промінь згас.
Сповідуймо любов, не даймо волі злості,
Молімося, щоб нас Спаситель спас.
Існуєш ти і я - тож дякуймо за ласку:
Життя коротке - скоро промине.
Немає часу на чвари і поразки...
Прощаю вас. І ви простіть мене.

Фотосвітлини

З батьками – Володимиром та Раїсою Білоусами та сестрою Тетяною

Студентські роки

Весільне фото

У медичному училищі

Переможець конкурсу «Жінка 2004 року» у номінації
«Жінки – керівники громадських організацій»

На Покрову у Гутвині

На Покрову у Гутвині

На з'їзді Руху у Києві

В кабінеті у Віктора Куца

Зміст

Штрихи до портрету	5
Твори Зої Дідич	9
Публікації в періодичних виданнях	11
Про Зою Дідич	14
Інтернет - ресурси	15
З творчого доробку	16
Фотосвітлини	20

*Чекаємо Вас в
Березнівській центральній
бібліотеці*

Наша адреса:

34600

м. Березне, вул. Андріївська, 1

тел. 5-45-30

Web-сайт:

<http://berezne.lib.rv.ua>

E-mail:

bibliograf25@gmail.com